

[Justitsministeren.]

de områder, som alene står tilbage, nemlig samtlige priser, om man derved kan tilvejebringe et grundlag, der kan foranledige en genoptagelse af sagen. Det er den eneste mulige fremgangsmåde, og den har jeg valgt.

Der er forskellige andre, større og mindre misforståelser i det, den ærede ordfører i løbet af sine udtalelser har sagt. Jeg tror ikke, der er særlig grund til at gå ind på det altsammen. Som et hovedpunkt var f. eks. fremhævet det mærkelige i, at ministeriet efter ved sagens slutning at have bestemt, at firmaet skulle bære omkostningerne, et år senere gjorde denne bestemmelse om. Det ligger ikke således. Ministeriet har ikke, min forgænger i embedet har ikke truffet bestemmelse om omkostningernes fordeling, da sagen blev sluttet, og har overhovedet ikke haft dette spørgsmål forelagt, men så snart han blev opmærksom på, hvordan der var forholdt med omkostningerne — det var altså i september 1947 —, rettede han den beslutning, der var truffet af rigsadvokaten, så den kom til at stemme med, hvad der efter ministeriets opfattelse måtte være det rigtige.

I forbindelse med spørgsmålet om, hvorvidt efterforskningen var sluttet eller ikke sluttet, kom den ærede ordfører ind på spørgsmålet om overtagelsen af værnemagtsarbejder på Bornholm, og jeg forstod det således, at det kunne man da i hvert fald tage op nu som et utilbørighedsmoment. Men det ligger, efter hvad der er oplyst for mig, således, at også de momenter, der knyttede sig til arbejderne på Bornholm, forelå i sagen, forelå oplyst, da beslutningen om at henlægge sagen blev truffet.

Det er altså virkelig sådan, at vi står på det allernødtørftigste grundlag. Der er ikke andet tilbage end spørgsmålet om priserne. Det bliver taget op, og jeg gentager: om det kan føre til det ene eller det andet, må man ikke forvente, at jeg nu skal kunne udtale nogen mening om.

Thisted Knudsen: Jeg må begynde med at sige til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, at det var positivt urigtigt, når han fremførte den betragtning, at der skulle eksistere en aftale mellem partierne om behandlingen af denne sag. Det gør der ikke. Ethvert parti her er frit stillet. Jeg må også sige til det ærede medlem hr. Aksel Larsen, at vi har intet tilfælde med firmaet Wright, Thomsen & Kier. Vi indtager selvsagt det principielle standpunkt, at firmaet skal behandles som andre, og hvis det har begået noget strafbart, skal det selvfølgelig straffes.

Selve behandlingen af denne sag er efter min opfattelse foregået på normal måde. Der foreligger, som det ærede medlem var inde på, en indstilling fra rigsadvokaten til den daværende justitsminister. Den daværende justitsminister sluttede ikke denne indstilling råt. Han vidste, at der var noget ganske særligt knyttet til denne sag. Han gennemgik sagen personlig fra A til Z for at blive klar over, hvorvidt der forelå et strafbart forhold eller ej. Denne undersøgelse fra den daværende justitsministers side førte på grundlag af de foreliggende oplysninger til det resultat, at han måtte acceptere rigsadvokatens indstilling. Senere fremkom der en klage fra daværende statsadvokat Carl Madsen. Man afviste selvfølgelig ikke denne klage i justitsministeriet, men den daværende justitsminister gav ordre til, at klagen skulle undersøges meget grundigt.

Jeg kan derfor ikke se, at der foreligger noget, der giver det ærede medlem ret i de betragtninger, der er fremført angående selve behandlingen af sagen. Mit parti kan ikke stemme for det af det ærede medlem hr. Aksel Larsen stillede forslag om overgang til næste sag på dagsordenen. Vi må henholde os til de udtalelser, som den højtærede justitsminister er fremkommet med, og vi må derfor stemme mod dette forslag til dagsorden.

Hækkerup: Jeg understreger på mit partis vegne vor tilfredshed med, at den højtærede justitsminister har sagt, at denne sag skal undersøges til bunds. Jeg kan egentlig ikke se, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen efter den højtærede justitsministers redegørelse kan være interesseret i at behandle sagen, som han gør det. Forespørgslen er stillet i, hvad jeg vil kalde en forsigtig form, som måske bærer præg af en anden pen end det ærede medlems egen. Jeg synes, at det svar, den højtærede justitsminister har givet, er klart nok: at justitsministeren allerede forinden forespørgslen forelå har taget de skridt, som var mulige; thi det sted, hvor der skal sættes ind, er jo spørgsmålet om overpriserne, og den højtærede minister føjer til, at hvis denne undersøgelse fører til et — jeg må måske sige: for det ærede medlems opfattelse positivt resultat, vil der blive handlet videre. Jeg understreger i samme forbindelse — fordi det ærede medlem brugte så meget af sin tid til angreb på revisor Bøytler —, at den højtærede justitsminister jo har sagt, at hele revisionsgrundlaget skal undersøges, og jeg er iøvrigt vidende om, eller rettere sagt, jeg føler mig overbevist om og tror, at den højtærede justitsminister vil